BÀSQUET ACB

Èric Vila tanca un cicle i fitxa pel Breogán

El Bàsquet Girona prescindeix del bescanoní i veu com perilla la continuïtat de Juani Marcos

ATLETISME

Doble or en l'estatal de camí cap als Jocs

Esther Guerrero i Adel Mechaal s'imposen en 1.500 m i Josué Canales és segon en 800 m

MOTOR MOTOGP

Maverick Viñales és cinquè a Assen, en un gran premi dominat per Bagnaia

0,5 EUROS

L'ESPORTIU

EL 9 ESPORTIU D'ESSOR DE CATALUNYA

SUCCESSOR DE

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

DILLUNS, 1 DE JULIOL DEL 2024 • www.lesportiudecatalunya.cat • @lesportiucat • ANY 23. NÚM. 8132

Entrevista a QUIQUE CÁRCEL

"EL GIRONA M'HO HA DONAT TOT"

QUIM PUIG

Geòrgia els fa accelerar (4-1)

La selecció espanyola, amb assistència de Lamine Yamal i gol d'Olmo, remunta el 0-1 i s'enfrontarà a Alemanya en els quarts

Anglaterra esquiva el drama al límit

Bellingham força la pròrroga contra Eslovàquia en el 95' (2-1)

Robert Martínez torna a buscar els quarts, ara amb Portugal

FRANÇA-BÈLGICA 18 h

PORTUGAL-ESLOVÈNIA 21 h

lanzarotecaliente.com

Quique Cárcel DIRECTOR ESPORTIU DEL GIRONA FC DES DE FA UNA DÈCADA

"Som qui som gràci

GRATITUD ETERNA · "El Girona m'ho ha donat tot en l'aspecte professional, ja que m'ha fet sentir el protagonista d'una història que fins ara ha funcionat molt bé"

Joel Sebastian / Xevi Masachs
GIRONA

Fa just una dècada, el Girona va canviar de director esportiu. Oriol Alsina deixava el club empès pel projecte personal al Llagostera i es va apostar per Quique Cárcel, més aviat desconegut pels aficionats gironins però ja amb una motxilla d'experiència a l'Hospitalet, club amb què va estar a punt, en diverses ocasions, d'accedir al futbol professional. Des del juliol del 2014 fins al juliol del 2024 la història del Girona ha canviat molt i a millor,i Cárcel n'ha estat un dels protagonistes principals en una etapa de longevitat, en un càrrec volàtil en el món del futbol, que repassa per a L'Esportiu.

Recorda la primera gestió que va fer quan va entrar al club?
Analitzar com estava el club internament i, sobretot, a nivell de salaris. Vaig tenir la sorpresa que amb tretze jugadors amb contracte estava exhaurit el límit salarial. La primera decisió va ser parlar amb Jandro, David Garcia i Juanlu. Eren jugadors importants i hi vaig parlar perquè s'adonessin del problema econòmic per rebaixar salaris i deixar espai per fer fitxatges.

Per ser la primera acció era un tema delicat, pels implicats i pels altres jugadors, fins i tot.
El club estava en un moment de molta dificultat econòmica, els ingressos estaven molt per sota de les perspectives que podia crear un club de segona A. Ja es va salvar la categoria de manera miraculosa i que els tres jugadors fessin el pas va ser vital. I ho van entendre. No els va agradar, però em van ajudar a poder començar a prendre alguna decisió de fitxar.

Es va trobar més dificultats de les que s'esperava?
Havia tingut dues ofertes per entrar al món professional abans, al Màlaga i al Sabadell. En totes dues, quan vaig indagar i analitzar vaig prendre la decisió de no firmar. Amb la del Girona, parlat amb la meva dona, era de firmar i no pensar o entendre el que hi havia al darrere, sinó entrar al món professional. Vaig fer bé perquè si no no hauria firmat. A la tarda firmava i a la nit vaig anar a sopar amb Pablo Machín i Oriol Alsina, que eren l'entrenador i director esportiu, i em van explicar el seu dia a dia i tarannà durant l'any anterior, a més de les dificultats. Em vaig sorprendre molt, la situació era complicada per poder fer bé les coses. Vaig parlar amb Rebled, li vaig comunicar una sèrie de decisions i em va donar suport.

Què ha après el Cárcel dels primers anys amb el temps?
Venia del món semiprofessional, de l'Hospitalet de segona B, que ja em va ensenyar a ser auster i bon negociant, perquè no hi havia recursos econòmics. Tot allò, el fet de venir aquí era com créixer i és el que m'ha passat des que vaig arribar. Cada any he sentit que anàvem a més. Això ha fet que ho hagi portat de manera natural i que no hagi sentit la sensació de caure o anar a menys. Després hi ha els temes que vius, com el descens o algun no ascens traumàtic, que fa que tornis a començar. El Girona m'ho ha donat tot en l'aspecte professional ja que m'ha fet sentir-me el protagonista d'una història que fins avui ha funcionat molt bé.

Davant de jugadors, entrenadors i representants, ha notat que el respecte ha augmentat?
Sempre l'he sentit. Aquí sempre m'han deixat treballar al cent per cent. Aquest projecte me l'he anat fent meu, portant gent de la meva confiança, creant noves estructures, nous espais i amb una idea futbolística al darrere que m'agradava. És cert que els primers quatre o cinc anys em vaig adaptar molt a la figura de Machín, ja que creia que era una peça clau del projecte, havia salvat l'equip i amb un estil de joc reconegut donava molt de rendiment. Això també ha estat una de les coses que m'han ensenyat, que en el futbol hi ha diferents camins i tots són bons. Aquells anys amb Machín van ser molt bons.

Quique Cárcel durant l'entrevista feta per aquest mitjà a les oficines del club a Montilivi ■ QUIM PUIG

Que la seva dècada sigui la millor dels 94 anys d'història del club què li diu?
És un orgull personal. Hem fet història i quan vaig arribar ningú hauria pogut imaginar el que hem aconseguit. És normal que s'hagin escrit llibres; és per ferho [riu]. No ho dic per mi sinó per molta gent que ha ajudat a escriure aquesta història. El Girona abans estava consagrat com un equip fort de segona però aquests dos anys últims sembla que estem fent les coses bé i consagrant-nos a primera, tot i que ho dic amb la boca petita ja que és molt complicat estar entre els vint escollits que juguen a primera. Soc un privilegiat.

En l'èxit es pensa en els mals moments que han viscut, o s'han aparcat?
Hi ha coses que estan a dins i les tens molt presents. El que jo he patit i plorat o sentit, juntament amb la meva família, es guarda a dins i no s'oblida mai. Fa que gaudeixis molt més de l'èxit d'ara. Som qui som perquè hem viscut totes aquestes històries i cada any ho vivim des d'un sentiment d'humilitat perquè sabem que es pot girar la truita. Ara hi ha molta gent dins del club que té l'experiència de tot el ventall de situacions que es puguin donar. L'èxit no durarà per sempre, haurem de tenir el punt d'equilibri que ens farà prendre millors decisions.

Les experiències viscudes han fet fort l'actual Girona però el curs vinent se n'haurà de viure una de nova amb la Champions i tres competicions alhora.
És una altra experiència que viurem, que per molt que creiem que l'estem pensant i treballant donant-hi moltes hores, crec que serà sorprenentment diferent al que estem vivint. Haver accedit a la Champions ens dona un salt qualitatiu molt gran. Perdurarà per sempre, com fer una ciutat esportiva, millorar el camp... Ens donarà molt reconeixement, bona imatge, però a la vegada pot haver-hi un peatge de falta de con-

es a les garrotades”

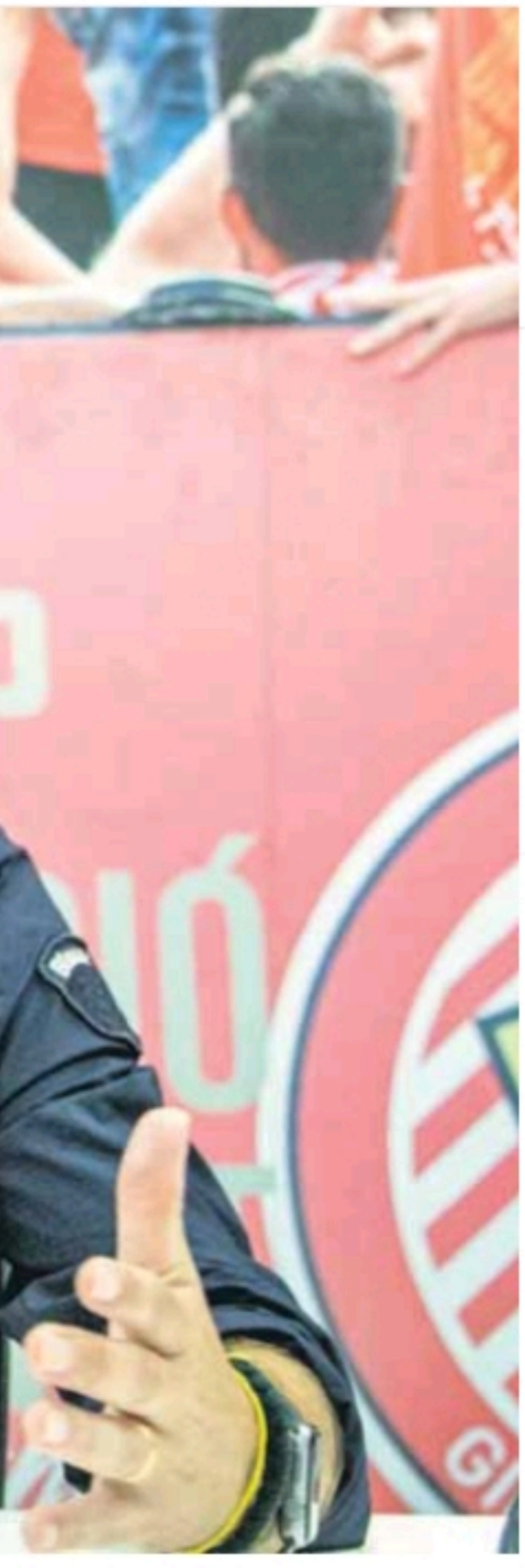

El test

La millor decisió?
Fitxar pel Girona. Si no hagués començat no hauria viscut aquests deu anys.

De què es penedeix?
El mercat que vaig fer després de baixar. La gent pot pensar que és no fer fora Eusebio, però no, va ser aquell estiu del 2019.

El fitxatge que el fa sentir més orgullós?
Borja García i Portu van canviar moltes coses.

El més rendible?
Stuani, a nivell de números ha donat un rendiment, també de grandesa. El millor jugador que jo he sentit és Savinho, són els que poso aquí.

Un fitxatge frustrat?
Recordo Lautaro Martínez. Es podia fer via City quan havia de sortir del Racing.

La vegada que més ha plorat?
El dia del Lugo, ja que teníem la sensació que aquell miracle no es tornaria a repetir més.

Fitxaria el seu fill?
No. N'hem parlat a casa i si passa algun dia el fitxaran els altres; jo no el firmaré i vull tenir la consciència tranquil·la.

La negociació més dura?
Amb Yangel Herrera, a qui ja volia incorporar dos o tres anys enrere i no hi va haver manera.

> Sento molt d'orgull, hem fet història i quan vaig arribar ningú hauria pogut imaginar el que hem aconseguit

trol de les càrregues, de jugar partits de molt nivell cada tres dies... Això no ho hem viscut i em fa molt de respecte. Hem de tenir objectius molt clars, intentant salvar l'equip al més aviat possible, més que fer una gran Champions i patir en la lliga. S'haurà de mesurar bé els missatges que donem.

Sense Míchel potser vostè no hauria arribat a la dècada.
Míchel canvia moltes coses. Després del descens i els dos intents d'ascens fallits, tot i semblar un desastre el que vivíem, l'equip es jugava finals per pujar, no tothom ho pot dir, tres finals molt complicats de pair i em van provocar un desgast emocional important, tristesa interna, tornar a començar... L'arribada de Míchel em va descobrir una persona molt semblant a mi, que tenia molta il·lusió i unes ganes immenses i que creia en el projecte. Parlem un idioma molt igual, clar, sobre el que volem, i va fer que el meu dia a dia canviés, tornés a agafar forces, tot i que les portava més ell que jo. Vam connectar, la gent era feliç després d'anys

> Tenint en compte d'on venim fa vertigen tenir un pressupost com el que tindrem, ja que tot es compararà

molt complicats i sabia que les coses canviarien, potser no tant, però realment Míchel ha estat clau els últims tres anys.

La clau d'haver arribat a tenir el Girona actual és que tothom el deixa treballar i la idea del projecte és fixa?
És clau la història i els jugadors i entrenadors que han passat per aquí. Tots han fet sumar, marxen i pràcticament tots tenen un gran respecte al club. Cada història ha deixat enrere moltes famílies i jugadors, molta tristesa de tots. Això fa que en els moments d'èxit hagis de tenir el reconeixement a aquesta gent, perquè van crear el camí. Van aportar uns valors i sensacions que els que hi som avui estem gaudint. El fet que no hi hagi molta intervenció de la part de dalt i no tenir història a l'elit ens ajuda molt a crear-la i que no hi hagi vicis. El Girona és el club del meu cor i estic segur que el futur que té és molt bo si som capaços de deixar persones que puguin regenerar-ho tot.

Què li hauria d'oferir algun club per treure'l del Girona?
Sempre he treballat molt a gust i internament m'han fet sentir important. En els bons i mals moments, la gent m'ha fet costat. Això fa que em senti un afortunat en la meva professió, amb un projecte que, a la meva manera, sento que l'he parit. Ara per ara veig complicat que una oferta econòmica o un projecte increïble em faci canviar aquesta idea. Això pot canviar amb alguna cosa que noti o senti, o perquè passi alguna cosa que em faci veure o sentir que no és el mateix. Llavors seré el primer de fer un pas al costat.

Fa respecte gestionar un pressupost d'uns 100 milions?
Abans, amb pressupostos dels més baixos de segona o dels baixos de primera, no tenies gaire res a perdre. Quan ja tens un bon pressupost tens altres obligacions, com salvar la categoria d'una manera tranquil·la, com volem que passi aquest any, que estarem amb el desè o onzè pressupost més elevat. Tenint en compte d'on venim fa vertigen unes xifres així, perquè tot es compararà i podem prendre mal. El calendari de les primeres sis o set jornades és molt exigent i si l'equip no està en la meitat alta de la taula sé que això crearà incertesa, crítiques i vertigen. El fet d'haver viscut moltes coses et fa estar tranquil, mesurar aquest vertigen i disfrutar d'aquest mercat, perquè per primera vegada puc anar-hi a parlar. Ara hi ha una onada que hem de deixar anar d'alegria i sentiments emocionalment molt forts, i això és molt bonic de viure. ■

LES APARENCES NO ENGANYEN
NOVA GAMMA TOYOTA C-HR
HYBRID I ENDOLLABLE
FINS A 15 ANYS DE GARANTIA*
TOYOTA RELAX
TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es
C/ Antoni Barnés i Gultresa, 8 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406
Avda. d'Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302
Gamma Toyota C-HR Hybrid: Emissions CO2 (g/km): 105 – 116. Consum mitjà (l/100 km): 4,7 – 5,1. Gamma Toyota C-HR Plug-in Hybrid: Emissions CO2 (g/km): 19 – 20. Consum mitjà (l/100 km): 0,8 – 0,9.
*Consulteu condicions a www.toyota.es

EURO2024 GERMANY

Vuitens. L'extrem del Barça i el de l'Athletic brillen de nou en la remuntada contra Geòrgia i se citen amb Musiala i Wirtz el dia 5 a Stuttgart

Al ritme de Lamine i Nico

4 Espanya
1 Geòrgia

ESPANYA: Unai Simón, Carvajal (Jesús Navas, 81'), Le Normand, Laporte, Cucurella (Grimaldo, 66'), Pedri (Olmo, 52'), Rodri, Fabián (Mikel Merino, 81'), Lamine Yamal, Morata (Oyarzabal, 67') i Nico Williams.

GEÒRGIA: Mamardashvili, Kakabadze, Gvelesiani (Kvekveskiri, 79'), Kashia, Dvali, Locheshvili (Tsitaishvili, 63'), Chakvetadze (Davitaschvili, 63'), Kiteishvili (Alturashvili, 41'), Kochorashvili, Mikautadze (Zivzivadze, 79') i Kvaratskhelia.

GOLS: 0-1 (18') Le Normand en pròpia porta. 1-1 (39') Rodri. 2-1 (51') Fabián Ruiz. 3-1 (75') Nico Williams. 4-1 (83') Dani Olmo.

ÀRBITRE: François Letexier (França). **T.G.:** a Morata i Davitashvili.

Lamine Yamal i Nico Williams ■ EFE

Oriol Tortajada
BARCELONA

Final anticipada el dia 5 de juliol a Stuttgart. Les dues seleccions que més Eurocopes tenen a les vitrines s'enfrontaran per aconseguir un bitllet per a les semifinals. Partit gran per palmarès, història, noms, paladar futbolístic i pic de forma, perquè del club de les grans favorites, Espanya i Alemanya també són les dues que millors sensacions han transmès fins ara en aquesta Eurocopa. Ple de victòries per a Espanya –l'única que ha guanyat els quatre partits–, que ha assolit els quarts amb una notable suficiència, amb nou gols a favor i només un en contra.

Espanya és feliç amb Lamine Yamal i Nico Williams. Pura frescor. Recital de la canalla un dia més. Joventut sense complexos. L'extrem del Barça va regalar a Fabián Ruiz el segon gol de la nit i el futbolista de l'Athletic va marcar el tercer. Divendres a Stuttgart, Lamine Yamal, Nico, Jamal Musiala i Florian Wirtz. Sembla una festa de graduació, però seran ni més ni menys que uns quarts de final d'Eurocopa.

Espanya té Geòrgia ben apamada. Li va endossar deu gols en la fase de classificació per a l'europeu i li'n va marcar quatre més ahir Colònia. Catorze gols en tres partits en l'últim any. Déu-n'hi-do.

Willy Sagnol, a qui en la prèvia no li havia agradat gens que la premsa espanyola li mencionés l'1-7 de Tbilisi del mes de setembre, ha aconseguit guiar Geòrgia fins als vuitens i marxa del torneig amb el cap alt. Geòrgia marxa d'Alemanya havent guanyat contra Portugal i havent posat la por al cos a Espanya, perquè el gol en pròpia porta de Le Normand va situar Espanya al darrere en el marcador i en un escenari de partit que no s'havia trobat fins ara en aquesta Eurocopa. La resposta, contundent: quatre gols. Rodri, amb un bon xut de fora l'àrea, va calmar la situació i, després, Lamine Yamal i Nico hi van posar la diversió. Comparteixen habitació d'hotel i tenen sintonia dins i fora del terreny de joc. De la Fuente té un tresor amb ells dos i Hansi Flick hi somia.

La personalitat de Lamine Yamal és insultant. Va demanar la pilota, va plantar cara una vegada i una altra i va demanar xutar des de la frontal una falta que ell mateix havia provocat. Espanya té grans llançadors i homes dels galons i la veterania de Rodri, però tothom en aquest equip té clar que Lamine Yamal està fet d'una altra pasta. S'ha guanyat el respecte del Barça i de la selecció. Va xutar ell la falta, Mamardashvili s'hi va lluir i en l'acció següent va tornar a demanar la pilota i la va posar al cap de Fabián. El gol de Nico, també de pitet. Contraatac de llibre i definició de luxe. El català Dani Olmo, amb una altra gran maniobra, va signar el quart de la nit. ■

Jude Bellingham i Harry Kane ■ EFE

Vuitens. Un gran gol de tisora del madridista evita el desastre d'Anglaterra i Kane en la pròrroga enfonsa definitivament Eslovàquia

'God save Bellingham'

2 Anglaterra
1 Eslovàquia

ANGLATERRA: Pickford, Walker, Stones, Guéhi, Trippier (Palmer, 66'), Mainoo (Eze, 84'), Rice, Saka, Bellingham (Konsa, 106'), Foden (Toney, 94'), Kane (Gallagher, 106').

ESLOVÀQUIA: Dúbravka, Pekarik (Tupta, 109'), Vavro, Škriniar, Hancko, Kucka (Bero, 81'), Lobotka, Duda (Bénes, 81'), Schranz (Gyömbér, 93'), Strelec (Boženik, 61'), Haraslín (Suslov, 61').

GOLS: 1-0 (25') Schranz. 1-1 (90'+5') Bellingham. 2-1 (91') Kane.

ÀRBITRE: Umut Meler (Turquia). **T.G.:** a Guéhi, Mainoo, Bellingham, Pekarik, Škriniar, Vavro, Kucka, Gyömber.

Oriol Tortajada
BARCELONA

A Gareth Southgate ja l'esperaven a la plaça del poble però la soga haurà d'esperar. Vida extra per a Anglaterra i el seu seleccionador. Jude Bellingham va rescatar la *three lions* del desastre amb un gran gol de tisora en el minut 95, i un altre gol de Harry Kane amb el cap en el primer minut de la pròrroga va enfonsar Eslovàquia.

La selecció de Francesco Calzona va vorejar l'heroïcitat. El gol de Schranz, que diu adeu al torneig havent marcat tres gols en quatre partits, semblava que enviaria la subcampiona de l'última Eurocopa cap a casa, però en l'últim instant una genialitat de Bellingham va salvar Anglaterra. El gol se li havia resistit fins aleshores. Declan Rice havia estavellat una pilota al pal i a Phil Foden li havien anul·lat un gol per fora de joc. El jugador del City no va poder celebrar la seva recent paternitat amb gol, però sí amb la classificació per als quarts. Anglaterra i Suïssa s'enfrontaran dissabte a Düsseldorf. ■

Kylian Mbappé ■ EFE

Vuitens. França i Bèlgica se les hauran després d'una mala fase de grups. La Portugal de Robert Martínez s'enfronta a Eslovènia

El moment per esvair tots els dubtes

Oriol Tortajada
BARCELONA

No entrava en els plans inicials de França ni tampoc en els de Bèlgica que es creuessin els seus camins tan aviat, però el fet d'acabar totes dues com a segones de grup en la fase prèvia les ha condemnat a reeditar de forma prematura un enfrontament que en altres grans cites anteriors no s'havia produït fins a una part del quadre molt més avançada. Dura batalla avui a Düsseldorf (18 h). En les semifinals de la copa del món de Rússia 2018, França va guanyar per 1-0 amb un gol de Samuel Umtiti, i en les semifinals de la Nations League del 2021 la victòria va tornar a ser per a la selecció *bleu*, amb gols de Benzema, Mbappé i Theo Hernández.

Ni França ni Bèlgica arriben al partit amb bon to. Només han guanyat un partit de tres i només han fet dos gols. A França, un gol de penal de Mbappé contra una Polònia que ja estava eliminada, un gol en pròpia porta de Wober contra Àustria en el debut i res més. Bèlgica s'ha quedat sense marcar en dos dels tres partits. Números que parlen per si sols.

Un favorit clar

El destí tenia reservat un últim duel cara a cara entre Cristiano Ronaldo i Jan Oblak. L'eterna batalla en el derbi de Madrid, exportada ara al futbol de seleccions avui a Frankfurt (21 h). Portugal, campiona el 2016 i eliminada en els vuitens el 2021, intentarà millorar el desenllaç de l'última edició. Cristiano encara no ha marcat; Oblak només ha rebut dos gols. ■

França
Bèlgica

FRANÇA: Maignan, Koundé, Upamecano, Saliba, Theo Hernández, Kanté, Tchouaméni, Rabiot, Griezmann, Mbappé i Marcus Thuram.

BÈLGICA: Casteels, Castagne, Wout Faes, Vertonghen, Theate, Mangala, Onana, De Bruyne, Doku, Lukaku i Lukébakio.

ÀRBITRE: Glenn Nyberg (Suècia).

ESTADI: Düsseldorf Arena (54.600 espectadors).

HORARI I TV: 18 h (La 1).

Portugal
Eslovènia

PORTUGAL: Diogo Costa, Cancelo, Rúben Dias, Pepe, Nuno Mendes, Palhinha, Vitinha, Bruno Fernandes, Rafael Leão, Cristiano Ronaldo, Bernardo Silva.

ESLOVÈNIA: Oblak, Karnicnik, Drkušic, Bijol, Balkovec, Stojanovic, Elšnik, Gnezda Cerin, Mlakar, Šporar i Šeško.

ÀRBITRE: Daniele Orsato (Itàlia).

ESTADI: Frankfurt Arena (58.000 espectadors).

HORARI I TV: 21 h (La 1).

Atletisme. Doblet de Guerrero, amb rècord del campionat, i Mechaal en l'estatal en els 1.500 m i de Jaël-Sakura Bestué, amb mínima olímpica, i Retamal en els 200 m

Traca catalana a la Nucia

Joan Martí
BARCELONA / LA NUCIA

La banyolina Esther Guerrero va confirmar les previsions i va guanyar la cursa dels 1.500 m del campionat d'Espanya d'atletisme que es va disputar a la Nucia (Marina Baixa) i va certificar la seva plaça olímpica. És el cinquè títol estatal de la distància que obté la catalana i el novè total a l'aire lliure, ja que també n'atresora quatre dels 800 m. En absència de Marta Pérez, baixa per lesió, Guerrero va ser encara més favorita i es va imposar amb un temps de 4:02.76, la seva millor marca de la temporada i rècord del campionat, superant el que tenia la tarragonina Natàlia Rodríguez. Águeda Marqués, segona amb 4:03.90 i que va fer la mínima, va llançar la cursa fins que Guerrero la va avançar a l'inici de la darrera volta. La vilafranquina Naima Ait Alibou (4:09.07) va guanyar el bronze i la santcugatenca Zoya Naimov va ser quarta (4:11.41).

El doblet de les comarques gironines en la distància el va arrodonir el palamosí Adel Mechaal amb una victòria indiscutible que segella també la seva plaça en els Jocs de París. Mechaal va marxar com i quan va voler en la recta final i ningú no el va poder seguir. L'atleta català va vèncer amb 3:35.49, aixecant el seu cinquè títol estatal (en té dos en els 5.000). Un altre català, Adam Maijó, va ser cinquè.

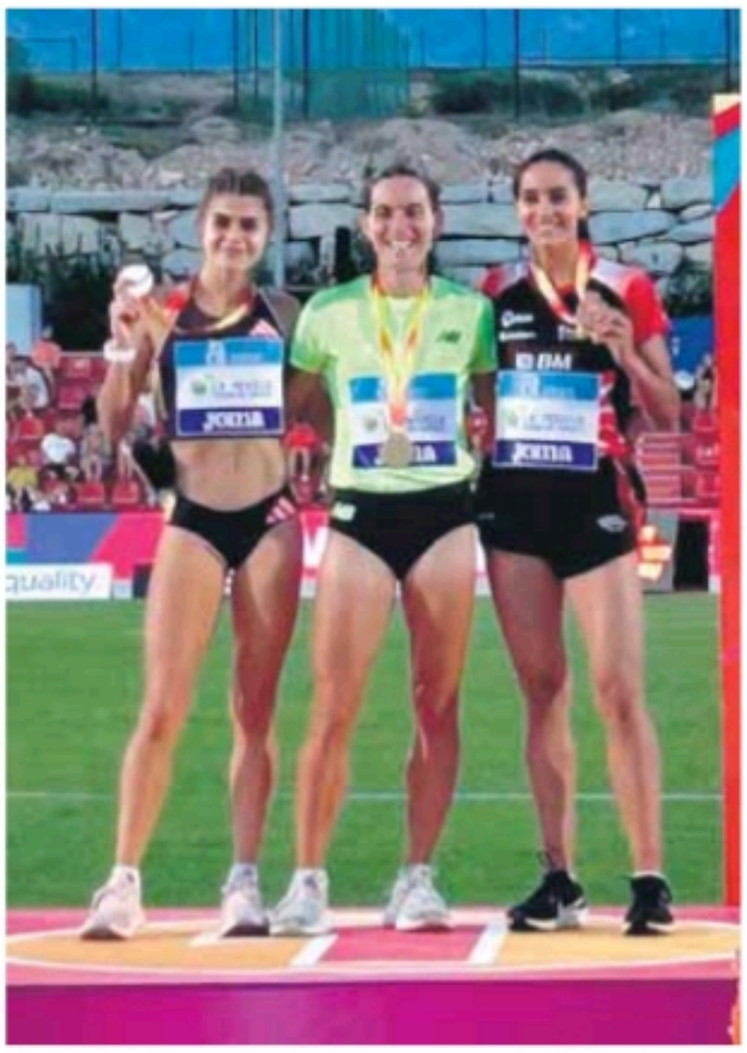

Esther Guerrero, amb la medalla d'or dalt del podi ■ RFEA

La jornada va ser ben prolífica per a l'atletisme català, que va signar un altre doblet, guarnit, a més, amb una mínima olímpica gràcies a Jaël-Sakura Bestué. La santcugatenca i el vilafranquí Pol Retamal van confirmar els pronòstics i van revalidar els títols dels 200 m. Bestué havia guanyat la semifinal al matí amb 23.18 i en la final va fer un temps de 22.73 amb què va superar la mínima (22.80). És el cinquè títol estatal de Bestué, que es va emocionar pel títol i per haver certificat la seva presència a París 2024.

Pol Retamal, per la seva banda, va guanyar la primera semifinal al matí amb 20.71 i al vespre es va apoderar del seu quart or en la distància amb una gran autoritat. Malauradament, el seu registre (20.57) no li va permetre segellar la mínima olímpica (20.36). Adrià Alfonso va acabar sisè amb 21.17.

En el salt d'altura, Ona Bonet va lluitar per les medalles i es va acabar penjant el bronze amb 1,83 m, a quatre centímetres de l'or.

També havia segellat l'accés a la semifinal amb el millor temps de les participants Xènia Benach (13.21) en els 100 m tanques. La gran favorita per penjar-se l'or, però, va caure en la semifinal. La campiona de Catalunya, Mireia López, va fer marca personal (13.34) i va guanyar una meritòria medalla de bronze. ■

Plata per a Josué Canales

El gironí de 22 anys Elvis Josué Canales va guanyar la plata en la final dels 800 m amb 1:45.53. La cursa va ser d'alt nivell i l'atleta nascut al Marroc Mohamed Attaoui va trencar la presumpta igualtat amb una exhibició (1:45.03). El podi el va completar el gallec Adrián Ben (1:45.55). Canales té arrels d'Hondures i viu a Girona des que tenia 2 o 3 anys; té la nacionalitat espanyola, però havia competit anteriorment amb Hondures. Té la mínima olímpica –la va fer amb un registre d'1:44.49 a Guadalajara la setmana passada, establint un nou rècord català– i aspira a ser als Jocs de París. En els 800 m femenins, l'arenyenca Marta Mitjans va acabar en la cinquena posició, però amb només 17 anys es reivindica en el campionat i va fer marca personal amb 2:03.92. La campiona, Lorea Irarzabal, va establir un nou rècord del campionat amb 2:00.12.

BREUS

BARÇA

El Barça s'acomiada de Marcos Alonso. El lateral esquerre, de 33 anys, va finalitzar, ahir, el contracte amb el Barça i no continuarà. El club també es va acomiadar de Cancelo i João Félix, que finalitzen la cessió, però va esborrar els missatges perquè es preveu que tornin. Una situació similar a la de Sergi Roberto, que ha finalitzat el contracte però podria acabar renovant. ■

COPA AMÈRICA

L'Argentina supera el Perú i fa el ple. L'actual campiona del món marca el ritme i no permet sorpreses. L'Argentina, amb els gols de Julián Álvarez i Lautaro Martínez, va superar sense excessius problemes el Perú (2-0) i acaba primera de grup amb els nou punts possibles. El Canadà també avança als quarts de final, com a segon classificat, mentre que el Perú i Xile s'acomiaden de la competició. ■

MÉS FUTBOL

Douglas Luiz, rumb a la Juventus. El migcampista brasiler, que va jugar en el Girona les temporades 2017/18 i 2018/19, va protagonitzar, ahir, un dels fitxatges de l'estiu, i és que la Juventus ha pagat uns 50 milions d'euros a l'Aston Villa pel seu fitxatge. Aquesta última temporada, Douglas Luiz ha estat una peça clau del conjunt anglès que dirigeix Unai Emery, jugant 35 partits en la Premier i marcant 9 gols. ■

3a DIVISIÓ FEF

Els dos primers fitxatges de l'Escala. El conjunt escalenc va tancar, fa uns dies, l'arribada del tècnic Raúl Paje i, ahir, va fer oficials els primers fitxatges. El primer és el del migcampista de 28 anys Marc Gelmà, que arriba procedent del Peralada, on havia jugat els dos últims cursos. El segon, Suaibo Sanneh, arriba procedent de la Muntanyesa de la mà del nou entrenador. ■

Paula Badosa celebra un punt ■ EFE / TERESA SUÁREZ

Tennis. La de Begur debutarà contra la perillosa txeca Karolína Muchová

Paula Badosa, l'única catalana a Wimblebon

Joan Martí
BARCELONA

Amb Paula Badosa com a única catalana en individuals –Marcel Granollers juga els dobles– i que debuta avui contra la txeca Karolína Muchová (35a), arrenca a l'All England Club el mític torneig de Wimbledon, el tercer gran eslam de l'any. Els defensors del títol són el murcià Carlos Alcaraz (3), que va batre el serbi Novak Djokovic (2) en la final. Tots dos s'hi tornarien a trobar si fan camí. El murcià, però, tindria de rival en semifinals l'italià Jannik Sinner (1). En femení, defensa el títol la txeca Marketa Vondrousova, que debutarà contra la gallega Jéssica Bouzas. El millor resultat de Badosa és la segona eliminatòria del 2023, quan es va retirar per una lesió a l'esquena que la va apartar la resta del curs. Quartfinalista a Homburg, avui ha tornat al *top* 100.

BREUS

FÓRMULA 1

Russell aprofita el caos. George Russell (Mercedes) es va imposar en el GP d'Àustria aprofitant l'accident al final de la cursa entre els dos pilots més ràpids, Lando Norris (McLaren) i Max Verstappen (Red Bull), que van tocar-se en la volta 54 i a tos dos se'ls va punxar una roda; Norris es va retirar i Verstappen va ser cinquè. ■

Ciclisme. El primer atac entre els favorits a guanyar el Tour, de Tadej Pogacar, permet a l'eslovè situar-se líder de la general com en el Giro, en la segona etapa, que guanya Vauquelin en solitari

Les cartes sobre la taula

Borja Sánchez
BOLONYA / GIRONA

Tadej Pogacar (UAE) surt avui en la tercera etapa del Tour amb el mallot groc de líder, que aconseguia ahir com al maig en el darrer Giro, una cursa en què, com en la Volta a Catalunya, no va tenir rival; se situava líder de la general en la segona etapa –també en la prova catalana al març–. L'eslovè, que posa fi a una ratxa de 14 anys sense que un mateix corredor liderés les dues cites de tres setmanes més importants del calendari (Cadel Evans el 2010) i que aspira a ser el primer a fer el doblet des de Marco Pantani (1998), va executar a la perfecció un moviment liderat per Adam Yates (UAE) en la segona ascensió a San Luca (3a, d'1,9 al 10,6% i pics del 20), quan l'anglès va reduir el grup de favorits a menys de 10 homes i *Pougi* llançava un dels seus atacs característics a què només Jonas Vingegaard (Visma) era capaç de respondre a temps anant-li a buscar la roda. En aquell moment, Kévin Vauquelin ja tenia el triomf d'etapa en franquícia, per estrenar-se en el Tour en el seu debut en la cita, que no tenia dos vencedors francesos en les dues primeres etapes –dissabte va guanyar Romain Bardet, que en la seva onzena participació haurà dut el groc un dia– des que Charly Grosskost (1944-2004) va lligar dos triomfs en l'inici de l'edició del 1968, set anys després que André Darrigade (1929) guanyés la primera i Jacques Anquetil (1934-87), la segona.

Superiors

L'Arkéa, que es va estrenar en el Tour, era l'únic equip amb dos representants en la fuga, amb també Cristian Rodríguez i Jonas Abrahamsen (Uno-X) com el millor de la general: 61è a 15:13. El noruec es va dedicar a sumar tots els punts en els cinc primers ports puntuables –tots de 3a i un de 4a– i amb el grup de favorits arribant a cedir més de 9 minuts respecte a l'escapada, que primer

Pougi, el primer a dur el rosa i el groc el mateix any des del 2010 ■ GUILLAUME HORCAJUELO / EFE

Classificacions

Etapa 2 (199,2 km)

1r K. Vauquelin (Arkéa)	4h43:42
2n J. Abrahamsen (Uno-X)	a 0:36
3r Q. Pacher (Groupama)	a 0:49
41 C. Rodríguez (Arkéa)	m. t.
58 H. Tejada (Astana)	m. t.
68 N. Oliveira (Movistar)	a 0:50
78 A. Laurance (Alpecin)	a 1:12
88 M. Teunissen (Intermarché)	a 1:33
98 H. Houle (Israel)	a 1:36
108 R. Carapaz (EF)	a 2:21
118 J. Jegat (TotalEnergies)	m. t.
128 R. Eevenepoel (Soudal)	m. t.
138 J. Vingegaard (Visma)	m. t.
148 T. Pogacar (UAE)	m. t.
228 R. Bardet (dsm)	a 2:42
278 P. Roglic (Red Bull)	m. t.
67è **M. Soler** (UAE)	a 10:57

General (406 km)

1r T. Pogacar (UAE)	9h53:30
2n R. Eevenepoel (Soudal)	m. t.
3r J. Vingegaard (Visma)	m. t.
41 R. Carapaz (EF)	m. t.
58 R. Bardet (dsm)	a 0:06
68 M. Van Gils (Lotto)	a 0:21
78 E. Bernal (Ineos)	m. t.
88 P. Bilbao (Bahrain)	m. t.
98 T. Pidcock (Ineos)	m. t.
108 G. Ciccone (Lidl)	m. t.
198 P. Roglic (Red Bull)	m. t.
68è **M. Soler** (UAE)	a 27:17

Muntanya

1r J. Abrahamsen (Uno-X)	23 punts
2n V. Madouas (Groupama)	11
3r F. Van den Broek (dsm)	9

Regularitat

1r J. Abrahamsen (Uno-X)	67 punts
2n K. Vauquelin (Arkéa)	60
3r Q. Pacher (Groupama)	35

Joves

1r R. Eevenepoel (Soudal)	9h53:30
2n M. Van Gils (Lotto)	a 0:21
3r T. Pidcock (Ineos)	m. t.

Equips

1r Movistar Team	29h40:42
2n UAE Team Emirates	a 0:30

Els protagonistes

"Em sentia amb forces i he decidit provar els altres. No m'ha sorprès la resposta de Vingegaard"
Tadej Pogacar UAE

"En dos dies hem demostrat que estic en forma. Necessito més potència per seguir acceleracions com les de Pogacar"
Remco Evenepoel SOUDAL

"En la primera pujada a San Luca ja he vist que podia atacar, però m'he esperat perquè faltava massa"
Kévin Vauquelin ARKÉA

ETAPA 3

formaven onze corredors fins que Bram Welten (dsm) se'n va despenjar per acabar anant al vagó de cua a fer *companyia* a Fabio Jakobsen, que tornava a ser el velocista –avui és el primer gran dia per a ells– que pitjor ho passava. La segona pujada a la fortificació bolonyesa, que els escapats afrontaven amb quatre minuts d'avantatge, deixava Vauquelin, Abrahamsen i Nelson Oliveira (Movistar), que era qui millor s'havia mogut en clau tàctica entre els candidats a alçar els braços a meta, com a darrers aspirants, però aleshores el guanyador del Tour dels Alps Marítims l'any passat i subcampió francès de contrarellotge aquest juny, amb només 23 anys, sol fins a la línia d'arribada situada a 14 quilòmetres.

La superioritat de Vauquelin en l'última ascensió és la que està demostrant de moment Pogacar en les grans voltes aquest 2024. Només Jhonatan Narváez (Ineos) i Romain Bardet han dut un dia el mallot de líder (21 el guanyador del Tour el 2020 i el 21). Richard Carapaz, amb Remco Evenepoel, va poder atrapar els vencedors de les últimes quatre edicions amb el campió olímpic a Tòquio entrant abans i l'excampió del món demostrant com s'ha afinat des del Dauphiné. ■

Bàsquet. ACB. L'aler pivot fitxa pel Breogán després de tres temporades a Fontajau, que perd el referent gironí que quedava de l'equip que va pujar

Èric Vila, punt final a Girona

Borja Sánchez
GIRONA

Èric Vila (2,09 m, 1998) i el Bàsquet Girona van tancar una relació de tres anys ahir a la tarda, hores abans que el Breogán fes oficial el fitxatge de l'aler pivot de Bescanó, que va arribar a Fontajau l'estiu del 2021 per afrontar la segona temporada de l'entitat en la LEB Or. Vila marxa havent disputat 111 partits amb el club que va néixer mesos abans que es convertís en el debutant en l'ACB més jove de la història del Barça, amb 16 anys i 7 mesos. Format en el Sant Josep abans d'entrar al club blaugrana, Vila tornava a Girona un cop tancada l'etapa als EUA –Texas A&M Aggies, NorthwestFlorida State Raiders i UTEP Miners Texas-El Paso–, marcada per les lesions, sobretot en un darrer curs en blanc.

Després de Gyorgy Goloman i de Quino Colom, Vila és la tercera baixa confirmada pel Girona, que ha renovat els altres dos jugadors que quedaven de l'equip que va pujar i es mantenien en la plantilla el curs passat: Maxi Fjellerup i Jaume Sorolla, qui durà més temps al vestidor, perquè l'escorta va arribar el gener del 2022. L'altre gironí que va pujar, Albert Sàbat, es va retirar després per ser assistent d'Aíto, fa dos exercicis, i entrenar el Salt a EBA, el curs passat. El darrer exercici, quan va establir el seu rècord anotador 3n la lliga (17) en la derrota al Palau Blaugrana per 117-78, Èric Vila va acreditar 5 punts 2,6 rebots i 4,1 de valoració en 13:40 de mitjana. L'arribada de Fotis Katsikaris va fer que perdés encara més protagonisme del que tenia amb Salva Camps, més encara amb el rendiment de Mindaugas Susinskas al 4. ■

Èric Vila, el tercer any a Fontajau ■ LLUÍS ROMERO

Un dels que tenia contracte fins el 2025

Èric Vila havia signat la renovació per dues temporades l'estiu passat i no era l'únic membre del *róster* que va acabar la temporada passada que tenia contracte fins que s'acabés l'exercici 2024/25. Yves Pons, Ike Iroegbu van signar per dos anys quan es van comprometre amb el club gironí, igual que Kameron Taylor el 2022 –va marxar l'estiu passat a l'Unicaja, amb qui ja ha renovat– mentre Mindaugas Susinskas tenia una clàusula de renovació com la de Maxi Fjelerup, que a diferència de la de Quino Colom s'ha acabat executant.

La dada

111

partits en el club de Marc Gasol duia el bescanoní, 65 en la categoria en què va debutar amb el Barça el 2014, amb 16 anys.

Bàsquet. ACB. El base de Rosario fa saber al Girona que prioritza jugar a Europa aquest curs que ve i la direcció esportiva rastreja el mercat en busca d'una alternativa

Juani, més a fora que a dins

Borja Sánchez
GIRONA

Juani Marcos (1,90 m, 2000) té un peu i mig fora del Girona, perquè tot i les primeres intencions per seguir els passos de Sergi Martínez, el fitxatge del qual es feia oficial la setmana passada després d'una temporada cedit pel Barça, el base de Rosario vol disputar l'ACB i competició europea el proper curs.

La llista dels equips que jugaran la lliga de campions FIBA, sense el conjunt gironí –Manresa, Unicaja, Tenerife i Múrcia són els ACB i l'Andorra en jugarà la prèvia–, fa que l'Eurocopa FIBA, mitjançant una invitació, sigui l'única via que li queda al Girona per estrenarse a nivell continental el curs que ve. La segona competició que organitza l'estament federatiu –l'Eurolliga i l'Eurocopa són dels clubs– no és tan rendible econòmicament, i el curs passat els representants de l'Estat espanyol van ser el Bilbao (semifinalista) i el Saragossa (quarts).

El Girona, que amb Guillem Ferrando ja té 6 jugadors confirmats en la plantilla que dirigirà Fotis Katsikaris, volia que Juani Marcos fos l'eix vertebrador de la posició de base, amb el valencià com a relleu i Aljami Durham alternant-hi minuts. Sense l'argentí, que en 22 partits (20 de titular) en el seu debut en l'ACB va acabar amb 9,7 punts, 3,1 rebots, 3,5 assistències i 11,1 de valoració –només el supera Ike Iroegbu (12,7)– en 22:37 de mitjana, el club hauria de fitxar un base contrastat en la categoria, i per això Fernando San Emeterio rastreja el mercat. ■

Marcos, aquesta primavera a Fontajau ■ MANEL LLADÓ

MotoGP. Bagnaia completa el seu cap de setmana excepcional a Assen. Viñales és cinquè i Marc cau al desè lloc per sanció

Triomf com una catedral

Joan Martí
BARCELONA / ASSEN

L'italià Francesco Bagnaia (Ducati) va arrodonir ahir al circuit d'Assen, en el Gran Premi dels Països Baixos, el seu cap de setmana esplendorós amb un triomf que l'acosta a tan sols 10 punts de l'encara líder, Jorge Martín (Ducati), que va sortir en el cinquè lloc de la graella per una sanció tot i haver fet dissabte el segon millor temps, i ahir va acabar segon, sense trobar resposta al monòleg del seu rival. La tirania de Bagnaia a la Catedral ha estat inapel·lable i confirma el traçat neerlandès com un dels seus circuits predilectes, amb tres triomfs consecutius. El transalpí, que atresora 23 triomfs en MotoGP –els tres darrers seguits, a Barcelona, Mugello, on també va guanyar la cursa esprint, i Assen–, ja va ser el millor en els entrenaments lliures de divendres, va guanyar la cursa esprint amb autoritat i també va fer la *pole*. Els 74 punts sumats, el ple, en les dues darreres curses, són tota una declaració d'intencions del bicampió mundial. Mai abans des que es van instaurar les curses esprint, ningú no havia aconseguit la màxima puntuació en dues curses consecutives. A més, des que Mike Doohan va guanyar cinc vegades seguides a Assen (1994-1998), cap altre pilot havia assaborit tres triomfs seguits en aquest mític circuit.

Maverick Viñales (Aprilia), que ahir partia des de la segona posició, va entrar cinquè i es va erigir en l'únic pilot amb capacitat per discutir el domini de les Ducati, tot i que es va veure relegat al sisè lloc per una sanció per haver traspassat els límits de la pista en la darrera volta. El seu company a Aprilia Aleix Espargaró, que dissabte va caure en la darrera volta de la cursa esprint, ahir no va córrer perquè es va fer una fractura al cinquè metacarpià de la ma dreta. Marc Márquez (Ducati) es va mantenir sempre en el grup que perseguia Bagnaia i Martín i va acabar quart, aprofitant un error de Viñales en els darrers metres, però amb males sensacions, segons sembla, per un problema mecànic que li va fer perdre competitivitat. Després, a més, va ser sancionat a misses dites amb 16 segons de penalització i va caure fins a la desena posició. Viñales va recuperar el cinquè lloc i l'italià Enea Bastianini (Ducati), venint des del darrere, va completar el podi.

Arenas cau

En Moto2, el vencedor va ser el japonès Ai Ogura, davant del murcià Fermín Aldeguer i del valencià Sergio García, el líder del mundial amb 138 punts. Ogura és segon (124) i el nord-americà Joe Roberts ocupa el tercer lloc, amb 115 punts. El gironí Albert Arenas (Kalex) va caure en la volta 17. Jeremy Alcoba (Kalex) va acabar tretzè i Xavier Artigas (Forward) ser 23è. ■

Classificacions

MotoGP
1r Francesco Bagnaia (Ducati)... 40:07.214
2n Jorge Martín (Ducati) ..... a 3,676
3r Enea Bastianini (Ducati) ..... a 7.073
4t Fabio di Giannantonio (Ducati) ..... a 8.299
5è **Maverick Viñales** (Aprilia) ..... a 8.258
6è Bad Binder (KTM) ..... a 16.005
7è **Àlex Márquez** (Ducati) ..... a 21.095
10è **Marc Márquez** (Ducati) ..... a 7.868
Ret. **Àlex Rins** (Yamaha) ..... volta 1

General
1r Jorge Martín (Ducati) ..... 200 pts
2n Francesco Bagnaia (Ducati) ..... 190 pts
3r **Marc Márquez** (Ducati) ..... 142 pts
4t Enea Bastianini (Ducati) ..... 136 pts
5è **Maverick Viñales** (Aprilia) ..... 118 pts

Moto2
1r Ai Ogura (Boscoscuro) 35:27.293
2n Fermín Aldeguer (Boscoscuro) ..... a 0.571
3r Sergio García (Boscoscuro) ..... a 4.252
13è **Jeremy Alcoba** (Kalex) ..... a 17.047
23è **Xavier Artigas** (Forward) ..... a 52.469
Ret. **Albert Arenas** (Kalex) ..... volta 17

General
1r Sergio García (Boscoscuro) ..... 138 pts
2n Ai Ogura (Boscoscuro) ..... 124 pts
3r Joe Roberts (Kalex) ..... 115 pts
9è **Jeremy Alcoba** (Kalex) ..... 46 pts
8è **Albert Arenas** (Kalex) ..... 48 pts
33è **Xavier Artigas** (Forward) ..... 0 pts

L'ESPORTIU
DILLUNS, 1 de juliol del 2024

www.lesportiudecatalunya.cat
@lesportiucat

GIRONA: C/ Falgàs, 13. 17005. Tel. 972 18 64 00.

CONTRAATAC

Lluís Simon i Rabaseda

El Maradona italià

Pantani, en el famós atac al Galibier el 1998 ■ EFE

El Tour ha començat aquest any a Itàlia, entre altres raons, per recordar la figura de Marco Pantani (1970-2004), un dels ciclistes que més passió ha aixecat en la història del país. La primera etapa, la de dissabte, no va acabar en un lloc qualsevol, sinó a Rimini, la ciutat on el llegendari escalador va ser trobat mort un 14 de febrer, i el punt d'inici d'ahir va ser Cesena, on va néixer un ídol, *el pirata,* que ens va deixar després de recórrer alguns dels cercles que va descriure Dante a la *Divina comèdia.*

La seva ascensió i caiguda en poc menys d'un any va deixar els seus *tifosi* en un estat de xoc poques vegades vist en el ciclisme, un dels esports nacionals del país. El positiu per EPO en el Giro del 1999, quan era líder i havia guanyat quatre etapes, va ser devastador. Un any abans, havia fet el doblet Giro-Tour, la gesta que intentarà repetir aquesta vegada Tadej Pogacar. Quan es va conèixer la notícia de la desqualificació, el drama va ser èpic. I no n'hi havia per menys. Pantani era el Maradona italià.

El país no va assumir aquell trasbals, però el ciclista tampoc. Va deixar anar que es tractava d'una conspiració i que no hi havia cap prova que corroborés l'acusació que havia pres EPO, el producte de moda els anys noranta. Després de la sanció corresponent, malgrat l'esforç d'una munió d'advocats per defensar-lo, Pantani va tornar a competir i a obtenir grans victòries, però el seu caràcter ja no era el mateix. De ser una persona jovial i accessible, va convertir-se en un esportista esquerp.

El recordat duel amb Lance Armstrong el 2000 al Tour en el llegendari gegant de la Provença, el mont Ventor, va jugar a la seva contra, ja que el nord-americà –quin altre per anar donant lliçons!– va afirmar, posteriorment, que l'havia deixat guanyar per llàstima. No ho va dir amb aquestes paraules, però se li va entendre tot. Va ser una punyalada al cor de Pantani i dels seus seguidors.

Una de les seves últimes grans batalles ja no va ser en els grans ports alpins, sinó contra la depressió, aquesta malaltia mental que ara molts esportistes comencen a visibilitzar. En aquell moment, pocs s'atrevien a mencionar-la. Els seu rendiment va caure en picat i, el 2003, el seu equip, el Mercatone, no va ser ni tan sols convidat al Tour.

La versió oficial i judicial de la seva mort va ser sempre la d'un suïcidi amb una barreja de medicaments i cocaïna. La família, amb tot, no ho ha acceptat mai. Molts, els mateixos que van veure en el positiu del 1999 una mà negra (i a Itàlia n'hi ha unes quantes), han posat en dubte que l'addició que en aquell moment el gran campió ja tenia a algunes substàncies fos el desencadenant del seu tràgic destí. La mare del ciclista, Tonina, ha anat recollint amb una paciència inaudita proves i testimonis que contradiuen els fets amb els quals es va tancar aquella investigació.

El que és segur és que a Pantani li va tocar viure un anys en què el ciclisme professional va esdevenir un gegantí camp d'experimentació per als alquimistes del dopatge mundial. En el Tour del 1998, la gran obra mestra *del pirata,* investigacions independents van corroborar que tant ell com el segon (Jan Ullrich)i el tercer (Booby Julich) classificats i el guanyador de la regularitat (Erik Zabel) havien pres EPO, així com la majoria d'equips, començant pel Festina.

Però ningú va fer net. Lance Armstrong i molts altres van esquivar els controls d'EPO els anys següents amb la complicitat de la Unió Ciclista Internacional. Així, mentre Pantani es preguntava en el maleït Giro del 1999 "què he fet per merèixer això", el nord-americà anava encadenat un Tour rere l'altre.

Sempre ens quedarà, als aficionats, el memorable duel de l'italià contra Jan Ullrich pujant el Galibier, el 1998, sota una pluja incessant i amb temperatures gèlides a més de 2.500 m. Tot i que l'etapa semblava un vertader viatge a l'abisme, va ser just aquell dia quan l'heroi italià va ser a més a prop del seu paradís. I com a homenatge, un altre, els ciclistes tornaran a pujar en aquest Tour una de les seves muntanyes més llegendàries.

L'ESPORTIU C/ Falgàs, 13. 17005. Girona Tel. 972 186 400. info@lesportiudecatalunya.cat Dipòsit Legal: GI-680-2014
Amb el suport: Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència
EDITA: HERMES COMUNICACIONS SA. PUBLICITAT: EDU CIURANA.
DIRECTOR XEVI MASACHS I PERACAULA.
DIRECTOR ADJUNT JOAN MARTÍ.